

нено съ безброй слънца и планети. Слънцата въ ясна нощъ се виждатъ като бѣли заристи трепетливи звезди, а планетитѣ изглеждатъ като червеникави кълба, полукълба или сърпове, споредъ както тѣ се огрѣватъ отъ своитѣ слънца.

Ако разгледаме планетитѣ, децата на нашето Слънце, ще забележимъ следното:

1. До майка си (Слънцето) стои най-малката планета, изтърсакътъ. Ученитѣ ѝ дали името *Меркурий*¹⁾

Меркурий е срамежливъ, по-рѣдко се вижда, та проститѣ човѣци не го забележаватъ.

2. Подиръ Меркурий иде красивата и свѣтла планета *Венера* (римска богиня на хубостъта). Следъ месеца ние най-добре виждаме тая планета. Народътъ я нарича *Зорница* сутринъ, а *Вечерница* — вечеръ. Защото често тя се вижда сутринъ и вечеръ. Станете рано преди да е изгрѣло Слънцето, и ще видите високо се издигнала една едра и много блѣскава звезда — това е Венера. Вечеръ, щомъ залѣзе Слънцето, тя отново блѣсва на западната страна. Тя се вижда понѣкога и денемъ, когато въздухътъ е много чистъ.

Макаръ Венера да се вижда голѣма и да блещи много силно, тя нѣма своя свѣтлина, а се огрѣва отъ Слънцето, та затова свѣти. На Венера се забелязватъ сжщитѣ мѣни, както на Месеца: пълно кълбо, нащърбено кълбо и сърпъ. Венера се обвива въ облаци и мъгли, та не може да се разгледа

¹⁾ Меркурий се нарича римскиятъ богъ на сладкодумството, на търговията и на детението. Изобразявали го съ криле на краката и на главата. Въ дѣсна рѣка държи кесия съ пари, а въ лѣва крилата свѣткавица.